

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

יא

עין משפט
גד מצוה

שלא בליל ראשון חמשים. דאיכא למיגזר דילמא כי מעסקי ביה אחי למיכל
מנייה: ר' יהודה אומר כו' מסוך שלא הסרסו לו. קאזירה כדוך
כל השנה אלא בידים קוטפין המלילות מן הקרקע דהא אסור לקאור
לפני העומר דתניב (ויקרא כג) עומר ראשית קצירכם אל הכהן

שלא ברצון חכמים (הן עושיין) דברי ר"מ רבי
יהודה אומר ברצון חכמים היו עושיין ולא
קא גזר ר' יהודה דילמא אתי למיכל מיניה
אמר (ה) (ב) רבא שאני חדש מתוך שלא התרת
לו אלא על ידי קטוף הוא זכור א"ל אביי תיבה
בשעת קטופה טחינה והרקדה מאי איכא
למימר הא לא קשיא טחינה ברחיב דרד הרקדה
ע"ג נפה אלא הא דתנן קוצרין בית השלחים
ושבעמקים אבל לא גודשין ואוקימנא כרבי
יהודה מאי איכא למימר אלא אמר אביי חדש
בריל מיניה חמין לא בריל מיניה אמר רבא דרבי
יהודה אדרבי יהודה קשיא דרבנן אדרבנן
לא קשיא (ו) דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא
כדשינן דרבנן אדרבנן נמי לא קשיא הוא עצמו
מוחזר עליו לשרפו מיכל קאביל מיניה רב אשי
אמר דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא קמה
וקלי תנן (ז) הא דרב אשי בדותא היא התיבה
מקלי ואילך מעיקרא עד קלי מאי איכא
למימר וכ"ת על ידי קטוף כדרבא אלא קוצרין
בית השלחין ושבעמקים ואוקימנא כרבי
יהודה מא"ל אלא דרב אשי בדותא היא וכל
היכא דלא בריל מיניה מי גזר רבי יהודה
והתנן א"ל יקוב אדם שפופרת של ביצה
וימלאנה שמן ויתננה בצד הנר בשביל שתהא
מונפת ואפי' היא של חרס ור' יהודה מתיר
התם משום חומרא דשבת מברל ברילי
ורמי דשבת אשבת (ח) דתניא חבל דלי שונפסק
לא יחא קושרו אלא עונבו רבי יהודה אומר
כורך עליו פונדא או פסקיא וכלבד שלא יענבו קשיא אדרבי
יהודה קשיא דרבנן אדרבנן אדרבנן לא קשיא שמן בשמן מיחלף עניבה
בקשירה לא מיחלף דרבי יהודה אדר' יהודה לא קשיא מעמא דרבי יהודה לאו
משום דגזר עניבה אטו קשירה אלא משום דקסבר עניבה גופה קשירה היא
ורמי רבנן אדרבנן (ט) דתנן קושרין דלי בפסקיא אבל לא בחבל ורבי יהודה
מתיר חבל דמאי אילימא חבל דעלמא ורבי יהודה מתיר קשר של קיימא הוא
דודאי אתי חבל כדבטולי אלא פשיטא גרדי וגזר רבנן חבל דגרדי אטו חבל
דעלמא אין חבל בחבל מיחלף עניבה בקשירה לא מיחלף אלא חבל דגרדי וכל
מיניה לא גזר רבי יהוד' (י) והתניא בבור שאהזו דם אפי' הוא מת אין מקיין לו
דם דברי ר' יהודה וחס"א יקיו וכלבד שלא יטיל בו מום התם מתוך שאדם בחול
למיכל: הוא עצמו מחזר עליו לשרופו.

עין משפט
גד מצוה

לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.

מנחת
לעזי רש"י
קרוי רש"י מנורה.
פישל"א [פישל"א].
חגורה רצונה.